هو المحبوب

ان یا رضا قد حضر بین یدی العرش ما صنعته بیدک و کلّ شهدوا بصنع اللّه المهیمن العزیز القیّوم

انّ اللّوز شهد فی نفسه بما شهد اللّه و نادی ربّه ایربّ لک الحمد بما اختصصتنی بلقآئک و حضرتنی فی مقابلة العرش مقام الّذی منعت عن دخولها اکثر العباد و بذلک قرّت عینی و بکت عیون المقرّبین

و الّذی سمّی باسم مسقط ضجّ و قال ایربّ لمّا ما وجدت لنفسک ناصراً قد اسرعت الی حرم قدسک لعلّ تقبلنی بفضلک و تجعلنی من الّذینهم فی حول حرمک یطوفون

ثمّ ما یذکر باسم الصّوف بزیادة الکاف علیه یضجّ و یقول ایربّ لک الحمد بما جعلتنی منظراً للحظات اعین رحمتک حین الّذی کانت العباد ممنوعاً عنها اذاً یا الهی اسئلک بسلطان قدرتک بان تجعل اجساد اعدآئک بمثل جسدی لعلّ یبرد بذلک قلوب الّذینهم فی حزنک یحترقون

و ما دون هذه الثّلاثة قاموا بالوفآء بالوجع العظمی صاحوا و نادوا ایربّ لک الحمد فی خفیّات مواهبک بما دعوتنا الی فردوس قربک و لقآئک و دخلتنا فی حرم وصلک و وصالک ولکن یا الهی حیّرتنا بدایع افعالک لانّا کنّا مصنوع احبّآئک مع ذلک انت دخلت المصنوع فی مقعد القدس و منعت الصّانع عن الورود فی الحضور لم ندر یا الهی بایّ صراط انت تقوم

اجابهم قلم المحبور انّا قمنا علی صراط نفعل ما نشآء و لا نسئل ما نفعل و فی ذلک لعبرة لاولی الالباب

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۲۳ آوریل ۲۰۲۶، ساعت ۱۱:۰۰ قبل از ظهر